

# Župne obavijesti

**RASPORED sv. misa u nedjelju 29.04.2023.**

**8<sup>00</sup>** PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ; **9<sup>30</sup>** PUČKO OTVORENO UČILIŠTE ;

**11<sup>00</sup>** PUČKO OTVORENO UČILIŠTE župna **PRO POPULO**;

**17<sup>00</sup>** U ŽUPNOJ DVORANI za krizmanike, njihove roditelje i obitelj;

**19<sup>00</sup>** U ŽUPNOJ DVORANI večernja

**radnim danom u 19<sup>00</sup>** U ŽUPNOJ DVORANI

- ♦ **SRIJEDA: 20<sup>00</sup>** sastanak pastoralnog i ekonomskog vijeća;
- ♦ **ČETVRTAK:** redovito klanjanje: **20<sup>00</sup>** sastanak vjeroučitelja za župnu katehezu;
- ♦ **29.04.2023. HODOČAŠĆE** Poslanika i Bisera Očeva Milosrda na UDBINU.

## NASTAVLJA SE ŽUPNA KATEHEZA ZA PRVOPRIČESNIKE I KRIZMANIKE PO REDOVITOM RASPOREDU

**9. Međunarodno hodočašće za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom** održat će se U MEĐUGORJU od 12. -14. 05. 2023. Za sisačku biskupiju organizira povjerenica za pastoral osoba s invaliditetom Željka Šemper. **Kreće se u petak 12. svibnja posebnim autobusom s dizalom**, u kojemu mogu i osobe u invalidskim kolicima. **Cijena bi bila od 35 do 40 eura. Prijave u župnom uredu.**



## Prepoznaše ga u lomljenju kruha.

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I uniđe da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimun!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Lk 24, 13-35

**1. čitanje (Dj 2, 14, 22-28)** Petar u svojoj prvoj propovijedi na dan Pedesetnice odvažno naviješta da je Isus uskrsnuo i da živi. To potkrjepljuje navodima iz Sve- tog pisma: Petrova propovijed na Duhove: »Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima (...) njega, predana prema odlučenu naumu i promislu Božjemu (...) po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. Ali Bog ga uskrisi (...).«

**Otpjevni psalam (16/15, 1-2a. 5. 7-8. 9-10. 11)** Psalmist priznaje Boga svojim gospodarom i zaziva ga da ga čuva. On priznaje da je njegova sudbina u Božjoj ruci i zato mu radosno kliče dok spokojno počiva očekujući vječno blaženstvo.

**2. čitanje (1 Pt 1, 17-21)** Apostol Petar opominje svoju zajednicu i nas da nismo otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego po volji Božjoj dragocjenom krvlju Gospodina našega Isusa Krista.

**Aleluja (Lk 24, 32)** *Gospodine Isuse, otkrij nam Pisma; ražari nam srce dok nam govoriš!*

**Evangelje (Lk 24, 13-35)** Isus se usred dana na putu ukazao učenicima i tumačio im Pisma kako bi shvatili sve ono što se s njime dogodilo u Jeruzalemu. Na kraju ga oni u Emausu prepoznaju po lomljenju kruha.

### 3. vazmena nedjelja

Treća vazmena ili uskrсна nedjelja A, utvrđuje VJERU u USKRSLOG Isusa. Vjera u uskršlog nije bila neka subjektivna pojava koja nastaje iz očekivanja. Učenici iz Emausa izgubili su svaku nadu da će vidjeti slavu Mesijinu. No, Isus im se pridružuje, daje im se u svojoj riječi i njegova tumačenja ih pripravlja na istinsku VJERU. Isus zna kome će se pridružiti, kome će se ukazati. Ukazat će se onome koji čezne za njim i njegovom blizinom, onome čije srce 'gori' za njim i koji treba njegovu LJUBAV. Dvojica učenika, odlaze iz Jeruzalema prema Emausu. Razočarani, odlaze u svoje selo. Veliki petak prouzročio je u njima duboku krizu vjere i nade. Putem su razgovarali o svemu što se tih dana dogodilo. Kleofa i njegov kolega kao da su naši suvremenici. I mi smo dobro informirani o svemu. Kad se nešto dogodi, pažljivije slušamo radio i gledamo TV program. S poznanicima o tome razgovaramo, iznosimo činjenice, interpretiramo, diskutiramo i dajemo svoje mišljenje. Čujemo medijske informacije i mislimo da su točne, ali zapravo pravu istine ne znamo. O svemu dajemo svoje mišljenje. Imamo svoju istinu - onu koja nama odgovara. Gotovo svaki dan imamo takvih informacija. A što je s Isusom nakon 2000 godina koji je raspet i uskrsnuo? Gdje je Isus danas? Isus je i danas naš SUPUTNIK, kažu Pisma. On ostaje s nama do svršetka svijeta. Mnogi od nas misle da poznaju Pismo. **Čitamo ga polazeći od vlastitih očekivanja. Čitamo, očima koje gledaju, a ne vide.** Zapravo, očima koje žele vidjeti samo ono što se njima čini prihvatljivo i razumljivo. Kad mislimo o Isusu, o njegovom životu i djelovanju, imamo mišljenje koje se odnosi na naša vlastita očekivanja. Naravno, očekujemo da naše želje moraju bi ispunjene. No, takva se očekivanja često pretvaraju u razočaranje. Teško je prihvatiti Isusovu smrt, a i govor o uskrsnuću. Njegovi SVI učenici su razočarani jer su očekivali drugačijeg Mesiju: Mesiju ratnika i osloboditelja, junaka po ljudskoj naravi. Uz takvog Mesiju vidjeli su i svoje položaje i zasluge. Uz ovoga mučena, raspetoga i pokopana, doživjeli su razočaranje i odlazak u svoju prošlost. A što se potom dogodilo? U današnjem evanđeoskom odlomku, ispričao nam je to evanđelisti Luka, u poglavlju 24., Luka piše: „Onog istog dana - prvog u tjednu-dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pode s njima." **Emaus** je njihovo selo koje nije bilo daleko od Jeruzalema. Oni odlaze „prvi dan u tjednu" - taj dan je Nedjelja, Dan Gospodnji. Na putu se učenicima pridružuje Isus koji s njima razgovara raspravlja, ali ga oni ne prepoznaše, jer to „bijaše uskraćeno njihovim očima." Njegov izgled sada je posve drugačiji, a opet to je on. Dok čovjek živi u vremenu i prostoru njegova tjelesnost je bitna i bez nje ne može uspostaviti komunikaciju ni s kim, ni s čim. Tjelesnost nije nešto što imamo, nego ono što jesmo. Tu je tjelesnost i Isus dijelio s nama ljudima svojim ulaskom u vrijeme i prostor, svojim utjelovljenjem. Ta je njegova tjelesnost na križu usmrćena, ali ne i dokinuta. I kao uskrsli on je tjelesan, istina proslavljenim, neraspaldljivim, duhovnim tijelom. Njegovu je čovječnost Bog uskrsnućem potpuno uzeo k sebi, inače, kakvu bi nam nadu otvaralo njegovo uskrsnuće? Ništa što nam kao ljudima pripada nije isključeno iz uskrsnuća, iz NADE u USKRSNUĆE. Na putu u Emaus Učenici su susreli Uskrsloga u tijelu, ali ga ne uspijevaju prepoznati. Očito je da je riječ o nekom drugačijem tijelu, o proslavljenom tijelu koje će biti prepoznatljivo jedino na temelju onoga što je Isus za zemaljskoga života činio. Putem im je Isus tumačio Pisma. Protumačio im je sve što se s njim, Isusom iz Nazareta, dogodilo. Luka navodi Isusove riječi: „O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te ude u svoju slavu. Jedini znak da su nešto od toga shvatili jest njihovo navaljivanje da osta ne s njima na večeri. Kažu mu: „Ostani s nama, jer zamalo će večer i dan je na izmaku!" Uz malo oklijevanje, on pristade i ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše.

### Misne nakane u tjednu od 24. do 30. travnja 2023.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
<b>PON 24.4.</b>	<b>1900†</b> Luka i Dana Lauš	<b>Vjeran</b>
<b>UTO 25.4.</b>	<b>1900†</b> Saša i Mirko Slamić † Nikola i Greta Štimac, Tonček i Vera Selec i ob. Kate Rogić † Mirko Žigman, Roman Lisičar † Jure, Ana Bilandžija i Sofija Baković	<b>Sv. Marko evanđelist</b>  * Josip Baotić
<b>SRI 26.4</b>	<b>1900†</b> mons. Josip Juraj Posilović, nadbiskup	<b>Višnja</b>
<b>ČET 27.4.</b>	<b>1900†</b> Zoran Avramović / Ivan Vučinić	<b>Bl. Ozana Koterska</b>
<b>PET 28.4</b>	<b>1900†</b> Kata Leonščak i ob. Dragutin Lakuš † Ivan i Fabijan Lisak † Mirko Agatić, Ivan Pezić, ob. Agatić, Pezić	<b>Sv. Petar Chanel,</b>  Marica i Franjo Kveštak Krstelje i Franka Silov
<b>SUB 29.4.</b>	<b>1900†</b> Ivan i Kata Cepetić	<b>Sv. Katarina Sijenska</b>
<b>NED 30.4.</b>	<b>800 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE</b> † Ivo Batinić <b>930 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE</b> † Jozo Čavar <b>1100 PUČKO OTVORENO UČILIŠTE</b> župna <b>PRO POPULO</b> <b>1700 U ŽUPNOJ DVORANI</b> † <b>1900 U ŽUPNOJ DVORANI</b> † Zvonko i Marija Rihter	<b>ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA</b>

Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju." Ovdje zapravo, nije važno jelo, nego prepoznavanje. Luka jasno ističe da im je njegovo ponašanje za stolom otvorilo oči. Prepoznali su ga po lomljenju kruha." Prepoznali su ga kao ono- ga koji je to isto učinio one večeri kad je bio s njima na Posljednjoj večeri. Oči su im se otvorile, a on im tada iščeznu s očiju. Nisu ga mogli zadržati. Njegova tjelesnost, ona uskrsla, prepoznatljiva je sada u novome ZNAKU - u sakramentu razlomljenoga kruha koji se dijeli u sustolničkom zajedništvu. Uskrsli traži zajedništvo s onima koji žele da ostane s njima. To su i ova dvojica učenika, na putu u Emaus. U uzajamnom zajedništvu on im se otkriva. Njegovo je zemaljsko tijelo bilo sakrament zajedništva i posebnoga odnosa s ljudima, a takvo je i uskrslo. U tom zajedništvu, koje ni smrt ne može prekinuti, moguće ga je prepoznati. On se uvijek davao ljudima kao hrana, kao kruh, pa to čini i kao Uskrsli. Sada, davanju Uskrsloga, prethodi Riječ. Uskrsli Isus doista je svoje zajedništvo s učenicima najprije pripremio riječima. Protumačio im je bitne dijelove Pisma, a onda kad je uslijedio čin davanja kruha, shvatili su da im je srce gorjelo," dok im je putem otkrivao Pisma. Tada rekoše jedan drugome: „Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?" U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Vratili se svjedočiti o Uskrsnom Isusu. Nadoše okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: „Do- ista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!" Pripovijedali su im o njihovom do- gađaju s puta i kako prepoznaše Gospodine u „lomljenju kruha." Riječ Kristova je bitna za život Crkve. Ona je nezaobilazni čimbenik ljudskosti. Znakovitom, sakramentalnom Božjem davanju u KRUHU, prethodi uvijek Božja RIJEČ. Riječ koja izriče smisao znakovitog čina, zajedno s njim, tvori SAKRAMENT. Jest i od istoga kruha, piti iz iste čaše s Isusom, bijaše znak osobita zajedništva s njime i među sobom. **Tako nam ovo uskasno evanđelje naviješta u Crkvi, dva stola, "svake nedjeljne mise: stol Božje Riječi i stol Božjega Kruha – Euharistiju.**